

rige samfund og fået en stor viden om, hvad der kan hentes af hjælp til hende, til nemmere at sige fra over for sine forældre i forbindelse med et arangeret ægteskab?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg ved ikke rigtig, hvad der gør, at fru Irene Simonsen i dag har bestemt sig for sådan et opgør med vidensamfundet – nu er akademisk pludselig sådan et skældsord. Vi prøver i alle mulige sammenhænge at få flest muligt til at tage en uddannelse, og jeg ved ikke, hvorfor fru Irene Simonsen har valgt netop i dag til et stormløb mod det at være akademisk. Men det er en helt anden diskussion.

Det, der er situationen her, er: Skal det være et trosspørgsmål? Det her er jo ikke en hellig hal, men et demokratisk forum, hvor man diskuterer – forhåbentlig på et oplyst grundlag. Derfor må man spørge sig selv: Skal det være et trosspørgsmål?

Det, jeg henholder mig til, er, at de, regeringen selv sendte i byen i forbindelse med handlingsplanen mod tvangsægteskaber, selv sendte i byen for at hjælpe netop de unge mennesker, fru Irene Simonsen taler om, kommer tilbage og siger, at 24-års-reglen ikke hjælper mod det, fru Irene Simonsen taler om, nemlig tvangsægteskaber.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

For snart ca. 3 år siden, tror jeg det var, gennemførte regeringen et forslag på et helt andet område, nemlig, at man nu måtte køre 130 km/t. på motorvejen. Da var jeg ordfører på det område, og jeg havde en vældig disput med De Radikale på det tidspunkt, hvor jeg fik at vide, at jeg gik ind for trafikdrab, og at jeg ikke ville tage de undersøgelser, der lå til grund for fartgrænsen, inden man havde forhøjet hastigheden til 130 km/t. på motorvejene, alvorligt.

Argumentet var, at det var voldsomt, og det ville medføre en eksplosion i antallet af trafikdrab, hvor jeg derimod argumenterede sådan ud fra det, man nu mærker, når man kører på motorvejen, og det, man ser derude. Der må jeg bare sige, at der holdt netop undersøgelserne ikke en meter! Vi har heldigvis fået færre trafikdræbte, fordi der handles ud fra sund fornuft og ud fra, hvordan folks reaktionsmønstre er.

Vil hr. Morten Østergaard anerkende, at det i hvert fald én gang – som jeg lige kan komme i

tanke om nu – har vist sig, at resultatet af en større iværksættelse af en undersøgelse ikke har holdt stik med, hvad virkeligheden er blevet?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Så vidt jeg kan se, er det eneste, som ændringen af hastighedsgrænserne til 130 km/t. har med den her sag at gøre, at de mennesker, der har måttet flytte til Flensborg eller Malmø har kunnet køre en lille smule hurtigere på motorvejen i forbindelse med, at de flyttede.

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Digteren Jakob Knudsen sagde engang, at når han talte med en radikal og var vidne til det bundniveau af realitetssans, han så, kunne han blive helt forbløffet over at se sådan en mand sidde og spise med kniv og gaffel ligesom os andre. Det er lidt af den samme følelse, jeg får her.

Hr. Morten Østergaard henviser til to organisationer, der tager rundt i udlændingemiljøerne og holder foredrag mod tvangsægteskaber. De har fortalt hr. Morten Østergaard, at 24-års-reglen ikke hjælper. Skal jeg forstå det sådan, at de mennesker og hr. Morten Østergaard tror, at deres foredrag hjælper?

Er hr. Morten Østergaard ikke klar over, at vi her er oppe imod nogle kræfter, der er så bandsatte, at de kan få fædre til at slå deres børn ihjel? Det er en handling, der er så afskyelig, at den sprænger vores fatteevne fuldstændig. Og det er ikke specielle psykopater eller behandlingskrævende mennesker eller kriminelle. Det er bare mennesker med en anden kultur og en anden religion.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er lige før, jeg skulle ansøge om lov til at tale lidt længere, for der var mange spørgsmål.

Først vil jeg sige, at problemet for hr. Jesper Langballe i den her diskussion er, at det ikke er mig, der påstår, at jeg har sandheden; det er jo hr. Jesper Langballe. Jeg siger: Lad os undersøge det. Men det er hr. Jesper Langballe, der mener at vide, hvad der er rigtigt og forkert, på trods af at vi i hvert fald – og det er det, jeg har prøvet at illustrere – kommer med divergerende udsagn, når vi taler om det herskende flertal, og når vi taler om dem, der bevæger sig derude, hvor de unge piger og unge drenge er.